

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **T. H.**, zast. JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou, se sídlem Dělnická 434/1a, Havířov, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2015, č. j. 58 A 42/2013 – 15,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 4. 2015, č. j. 58 A 42/2013 – 15, zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2013, č. j. MSK 77673/2013, sp. zn. DSH/18457/2013/Zez 067.1 V10, jímž žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, změnil rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 25. 4. 2013, sp. zn. 4266/2013/DOPR/DoM tak, že z výroku o sankci text: „*zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců...*“ nahradil textem: „*zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvanáct měsíců*“ a podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Opavy, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 1. 12. 2012 kolem 5:38 hod. řídil osobní motorové vozidlo Audi Q7, RZ: X, na pozemní komunikaci, a to v pravém silničním příkopě silnice č. I/11 na 261,2 kilometru z pohledu od Opavy, kde prováděl couvání na vozovku uvedené silnice, kdy se mu ze silničního příkopu s ohledem na jeho hloubku nepodařilo vyjet. Při následné kontrole hlídkou policie byl žalobce policistou vyzván, aby se podrobil orientačnímu vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu pomocí analyzátoru alkoholu v dechu a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu. Přes výzvu policisty se žalobce odmítl podrobit výše uvedeným vyšetřením ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, ačkoliv taková vyšetření nebyla spojena s nebezpečím pro jeho zdraví. Tím porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v návaznosti na § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými látkami, čímž spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla podle § 125c odst. 4 písm. a) a § 125c odst. 5

téhož zákona uložena pokuta ve výši 30.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců, počínaje právní mocí tohoto rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas blanketní kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnil tím, že je jediným jednatelem obchodní společnosti Eltrading s. r. o. a každodenně objíždí stavby po celé České republice, na kterých vykonává potřebný dohled a dozor nad průběhem prací. Nepřiznání odkladného účinku by tak pro stěžovatele mělo likvidační účinky, které by zásadně ovlivnily také 15 zaměstnanců společnosti Eltrading s. r. o.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (osvědčil), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[6] Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku v kasační stížnosti zdůvodnil potřebou disponovat řidičským oprávněním při výkonu své práce. V této souvislosti uvedl, že nepřiznání odkladného účinku pro něj mělo likvidační účinky.

[7] Stěžovatel však své tvrzení o likvidačních účincích nijak nedoložil a neuvedl, z jakých důvodů není možné situaci řešit jinými opatřeními – např. najmutím řidiče. Stěžovatel tak neunesl břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud tak již s ohledem na tuto skutečnost shledal, že pro závěr, že by stěžovateli v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí mohla vzniknout nepoměrná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neexistuje ve spise žádná opora.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatel v řízení před krajským soudem nepožádal o odkladný účinek žaloby. Rozhodnutí žalovaného, kterým byla stěžovateli mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, nabylo právní moci dne 29. 7. 2013. Vzhledem k tomu, že žalobě nebyl přiznán odkladný účinek, byla sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, vykonána dne 29. 7. 2014. Tato sankce tak již byla v plném rozsahu vykonána a nepředstavuje proto újmu, které by bylo možno čelit odkladným účinkem kasační stížnosti.

[9] S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu